

سیاستمدارانی که مومیایی شده‌اند

۷ آذر ۱۳۹۴ ساعت ۱۷:۱۲

جزئیات روش‌های جدید مومیایی را فقط آدم‌های خاصی می‌دانند اما پایه آنها مانند نگهداری یک غذاسته با این تفاوت که این روش‌ها بسیار پرهزینه هستند. باکتری‌های داخل بدن به سرعت پس از مرگ شخص شروع به فعالیت می‌کنند به همین خاطر مهمترین نکته استریل کردن محیط بدن از هر جهت است.

در روش‌های سنتی مومیایی، امعاواحشا و مغز را پیش از خواباندن جسد در سدیم کربنات از بدن خارج می‌کردند و سپس در نوارهای پارچه‌ای می‌پیچیدند. فرعون‌های مصر اما جنازه‌شان پس از مومیایی شدن در اهرام قرار می‌گرفت و کسی کاری به جزئیات ظاهرشان نداشت. در سال‌های اخیر اما روش‌های مومیایی کردن هم تفاوت کرده است. در قدیم قرار نبود که هر روز کلی بازدید کننده برای بازدید این جنازه‌ها بیایند و از متوفی در محفظه‌ای شیشه‌ای دیدن کنند. به خاطر به نمایش گذاشتن جسدهایی که حالا مومیایی می‌شوند فرآیند این کار هم نسبت به گذشته بسیار پیچیده‌تر شده است.

جزئیات روش‌های جدید مومیایی را فقط آدم‌های خاصی می‌دانند اما پایه آنها مانند نگهداری یک غذاسته با این تفاوت که این روش‌ها بسیار پرهزینه هستند. باکتری‌های داخل بدن به سرعت پس از مرگ شخص شروع به فعالیت می‌کنند به همین خاطر مهمترین نکته استریل کردن محیط بدن از هر جهت است. رگهای اصلی بدن برای این منظور باز می‌شوند و خون که منبع تغذیه باکتری‌ها به حساب می‌آید به صورت کامل از جسد خارج می‌شود. مجاری بدن باید برای از بین رفتن همه باکتری‌ها به وسیله محلول‌هایی خاص شستشو شوند.

به همین خاطر ترکیب شیمیایی بافت‌های بدن باید به صورت کلی تغییر کند تا باکتری‌ها نتوانند فعالیت خود را برای تخریب جنازه انجام دهند. پس از خارج کردن خون‌محلول‌ها برای شستشو وارد همه مجاری می‌شوند تا باکتری‌ها از بین بروند. فرانک مالا بد که تخصص مومیایی دارد و به مقام‌های ونزواتلا پیشنهاد کرده جسد چاوز را مومیایی کند می‌گوید هر چقدر از زمان مرگ بگذرد مومیایی کردن جنازه به خاطر گسترش فعالیت باکتری‌ها سخت‌تر می‌شود. حجم زیادی از الکل، گلیسرول و فرمالین برای از بین بردن باکتری‌ها، جلوگیری از دی‌هیدراته شدن و شستشوی کامل جسد استفاده می‌شود. ته رنگی از طیف صورتی به فرمالین اضافه می‌شود تا به جنازه حالتی طبیعی بدهد. این اما همه ماجرا نیست. برای نمایش جنازه پس از فرآیند سخت مومیایی کردن باید کارهای دیگری هم کرد.

موهای سر بر اثر استفاده از محلول‌های بسیار قوی از بین می‌روند. به همین خاطر باید از کلاه گیس استفاده شود و همچنین گریم جنازه هم برای واقعی بودن آن باید صورت بگیرد. شرایط محیطی محفظه قرار گیری جنازه در موزه هم باید تحت کنترل کامل باشد. به همین خاطر معمولاً جنازه‌های مومیایی شده برای کنترل شرایط محیطی مانند دما، رطوبت و میزان اکسیژن در محفظه‌های شیشه‌ای قرار می‌گیرند. گفته می‌شود دست‌ها و صورت جنازه باید هر هفته به وسیله محلولی ویژه شستشو شوند تا تازگی آنها حفظ شود. علاوه بر این جنازه‌های مومیایی شده نیاز به نگهداری و سرویس دوره‌ای هم دارند! مثلاً درباره مومیایی لنین، موزه محل نگهداری جنازه او سالی یکبار به طور کامل تعطیل می‌شود تا جنازه او مورد بررسی کامل قرار گیرد و در صورت نیاز از محلول‌های لازم استفاده شود. در نهایت اما مسئله‌ای مشخص هزینه بالای نگهداری یک جنازه روی زمین است! در صورت اشتباه در روش‌های مومیایی همه کارها می‌تواند کاملاً خراب شود. جنازه کلمنت گوتوالد، رئیس‌جمهور چکسلواکی در سال ۱۹۵۳ مومیایی شد اما به خاطر اشتباه در روش‌ها، مدت کوتاهی پس از نمایش در موزه، جنازه شروع به تخریب کرد. مقام‌های چکسلواکی مجبور شدند پاهای جنازه را پس از مدتی با پای مصنوعی عوض کنند.

همه رهبرانی که مومیایی شدند روس‌ها بیشترین سابقه را در تاریخ معاصر برای مومیایی کردن رهبران خود داشته‌اند و به همین خاطر حسابی شناخته شده هستند. کشورهای دیگر مانند چین و کره شمالی هم در رابطه تجربه زیادی دارند.

ولادیمیر لنین: جنازه بنیانگذار اتحاد جماهیر شوروی و تئوریسین و انقلابی کمونیست روسی از ژانویه سال ۱۹۲۴ در موزه‌ای واقع در میدان سرخ مسکو به نمایش درآمد. محل نمایش جنازه او یکی از مشهورترین نمادهای مسکو به حساب می‌آید و کمونیست‌ها آن را محلی مقدس می‌دانند.

مومیایی کردن جنازه او را مقدمه مومیایی شدن جنازه رهبران کمونیست دیگر می‌دانند. روش مومیایی کردن لنین به صورتی بوده است که جنازه او مانند یک مجسمه ساخته شده از موم به نظر می‌رسد. این مسئله باعث شده که جنازه آن قدر طبیعی نباشد و حالتی یخ زده داشته باشد. متخصصان مومیایی می‌گویند این مسئله به خاطر اطلاعات کم درباره مومیایی کردن در آن زمان بوده است و حالا جنازه‌ها با روش‌های جدید دیگر چنین حالتی پیدا نمی‌کنند.

ژوزف استالین: جنازه دیکتاتور کمونیست شوروی پس از مرگش مومیایی شد و در ۹ مارس سال ۱۹۵۳ در کناره جنازه لنین قرار گرفت. مقام‌های اتحاد جماهیر شوروی در ۳۱ اکتبر سال ۱۹۶۱ دستور برداشته شدن جنازه او را از این محل صادر کردند و در دوران استالین زدایی جنازه او دفن شد.

هو شی مین: جسد این رهبر انقلابی ویتنام پس از مومیایی شدن در ۲۹ آگوست ۱۹۷۵ به نمایش درآمد. هو شی مین اولین رئیس‌جمهور جمهوری دموکراتیک ویتنام بود. جنازه مومیایی شده او در موزه هوشی مین در هانوی قرار گرفته که مقصد گردشگران بسیاری در جهان است.

مائو تسه تونگ (مائو زدونگ): جنازه بنیانگذار جمهوری خلق چین پس از مومیایی شدن ۹ سپتامبر سال ۱۹۷۷ رونمایی شد.

گفته می‌شود مائو خودش خواستار سوزانده شدن جنازه‌اش شده بود اما مقام‌های چین توجهی به وصیت او نکردند. به خاطر تزریق فرمالدئید، بدن مائو مدتی پس از به نمایش درآمدن پف کرد که باعث شوکه شدن مقام‌های محل نگهداری او شد. باد کردن جنازه او به قدری بود که عرض گردن مائو به اندازه سرش شد. جنازه این تئوریسین مارکسیسم لنینیسم و سیاست‌مدار انقلابی کمونیست در تالار یادبود «فرمانده مائو» در میدان تیان من نگهداری می‌شود. هر روز صفی طولانی از گردشگران برای دیدن جنازه ماسه تسه تونگ وجود دارد.

فردیناند مارکوس: جنازه رئیس جمهور فیلیپین که در ۲۸ سپتامبر ۱۹۸۹ فوت کرد توسط کسی که حالا پیشنهاد مومیایی کردن جنازه چاوز را به مقام‌های ونزوئلا داده مومیایی شده است. جنازه فردیناند مارکوس در محفظه‌ای شیشه‌ای در موزه نگهداری می‌شود.

کیم ایل سونگ: جنازه بنیانگذار کره شمالی و کسی که رئیس جمهور ابدی این کشور نامیده می‌شود از ۸ جولای ۱۹۹۵ به نمایش درآمده است. جنازه او در محفظه‌ای شیشه‌ای در موزه کومسوسان نگهداری می‌شود.

کیم جونگ ایل: قبل از چاوز او آخرین رهبری است که جنازه‌اش مومیایی شده است. جسد رهبر کره شمالی با آن لباس خاکی رنگ معروفش در ۱۷ سپتامبر سال ۲۰۱۲ در سالگرد مرگش به نمایش گذاشته شد. جنازه مومیایی شده کیم جونگ ایل چند طبقه پایین‌تر از محل نگهداری جنازه کیم ایل سونگ (پدرش) به نمایش درآمده است. منبع: مهر

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۱۹۶۴۳/سیاستمداران-مومیایی-شده>